

selv ved hvad han udtalte, og han har svaret sig paa samme Maade, som jeg vilde svare ham. Han siger: Enten kunne vi vedtage en saadan almindelig Paragraph, eller vi kunne opstille det som en Post paa en Tillægsbevilling. Det Samme siger jeg. Jeg siger, at den almindelige Paragraph har ingen Betydning i den enkelte Lov, — den kan have en mulig formel Betydning i Finantsloven, men en saadan mulig formel Betydning lægger jeg ikke Vægt paa — men, siger jeg, ville vi virkelig gjøre os det klart, hvad det er for Udgifter, vi bevilge, saa skulle vi sørge for, at de blive specificerede og satte op paa forffjelte Conti, og det kunne vi ogsaa gjøre, for en stor Deel Love idetmindste, ja for de fleste Love, om ikke i selve Finantsloven, hvad man maastee vil finde upraktisk, saa paa en Tillægsbevillingslov, som kommer for kort før Sessionens Slutning. Det er en Udvei, som jeg Intet skal have imod, men som jeg tværtimod finder overordentlig hensigtsmæssig.

Ordføreren: Ja, det troer jeg Alle vilde finde hensigtsmæssigt. Naar den ærede Rigsdagsmand vilde virke hen dertil ad den Veie, ad hvilken det ene kan stee for Diebliffet, saa stemte han for Udvalgets Forslag. Jeg skal ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 5te Valgfreds (Tillisch) gjøre opmærksom paa, at en Tilføining i en Lov om, at den ikke maa træde i Kraft, førend de Udgifter, som den bestemmer skulle afholdes, ere bevilgede, er jo Noget, der slet ikke behøves; thi det vilde ved enhver Lov være en Gjentagelse af Grundlovens Ord. Grundloven siger: Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven; altsaa at sige det igjen i en enkelt Lov, at den Udgift, som den bestemmer, ikke maa afholdes uden at have Hjemmel i Finantsloven, vilde dog see ganske forunderligt ud, da det er en Selvsølge. (Tillisch: Maa jeg bede om Ordet?) Men naar den ærede Rigsdagsmand siger, at det er jo dog Folke-thingets Mening, naar det vedtager en Lov, at Pengene maae bruges, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at det er ikke nok, at det er Folke-thingets Mening, thi Grundloven fordrer noget Mere. Grundloven fordrer, at Udgiften

skal være bevilget igjennem Finantsloven. Det er altsaa ikke nogen Opfyldelse af Grundlovens Fordring at sige: Det er vor Mening, at den maa afholdes, selv om vi ikke tilføie den Betingelse, som Grundloven sætter, for at den maa afholdes. Siger man: For eet Aar kan det gaae an, vil jeg spørge: hvor er saa Grændsen? Kan man uden Bevilling tilstede Udgiften for eet Aar, kan man ogsaa gjøre det for to og tre og flere. Hvad skulde da begrunde Forffjellen? Jeg kan ikke see, hvorledes den ærede Rigsdagsmand vil komme fra det med de Grunde, han har anført. Naar vi nogensinde skulde faae en Minister, der sagde: Ja, det er naturligviis Rigsdagens Mening med at vedtage Loven, at de af den flydende Udgifter uden videre maae afholdes, saa er der ikke nogen Bestemmelse i Grundloven, der vil kunne sætte nogen Grændse mellem eet Aar og flere Aar. Det Raisonnement, at det er Rigsdagens Mening, at Pengene maae bruges, gjælder saaledes overfor Grundlovens Fordring aldeles Intet. Det er en Tilfidesættelse af Grundlovens Fordring, naar man stikende taaler, at der bruges Penge, der ikke have Hjemmel i Finantsloven.

Tillisch: Jeg kan ikke forstaae den ærede Rigsdagsmand. Naar han lægger saamegen Vægt paa, at Udgiften skal være udtrykkelig bevilget i Finantsloven, er det jo det Samme, enten vi antage, at vi, idet vi vedtage Loven, tillige vedtage, at Udgifterne maae afholdes, eller gjøre det ved en Paragraph i Loven, der jo ikke kommer ind i Finantsloven. Det bliver lige stridende imod Grundloven, enten denne Bevillingsparagraph staaer der eller ikke. Dernæst kan jeg heller ikke forstaae, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kan sige, at der er Spørgsmaal om flere end eet Aar. Naar Beløbet ikke opføres i den foreliggende Finantslov, vil det være nødvendigt, at det opføres i den næste Finantslov; der kan derfor ikke blive Spørgsmaal om mere end eet Aar, og enten vi derfor sætte denne Paragraph til eller ikke, er det lige stridende mod Grundloven, thi Udgiften bliver ikke derved hjemlet i Finantsloven.